

CANT INICIAL

Des del món us mirem, Mare nostra;
La pregària dels fills escolteu;
És la fe que demana pels homes
El perdó de Jesús mort en creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
L'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
Resplendeixi per tots en la nit.

Quan l'amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un germà;
d'aquest foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranda d'amor cristià.

SALM DE LLOANÇA

**Antífona: Beneeix el Senyor, ànima meva;
no t'oblidis mai dels seus favors.**

Senyor, sobirà nostre,
que n'és, de gloriós, el teu nom per tota la terra!
En el cel tens posada la teva majestat.
Amb la paraula dels infants i dels nadons
has assentat els fonaments d'un baluard
contra els teus adversaris,
per fer callar el rebel i l'enemic.
Quan miro el cel que han creat les teves mans,
la lluna i els estels que hi has posat,
jo dic: «Què és l'home, perquè te'n records?
Què és un mortal, perquè el tinguis present?»
Gairebé n'has fet un déu,
l'has coronat de glòria i dignitat,
l'has fet rei de les coses creades,
tot ho has posat sota els seus peus:
ramades de vedells i d'ovelles,
fins i tot els animals feréstecs,
l'ocell que va pel cel i els peixos del mar,
i tot el que segueix els camins dels oceans.

Senyor, sobirà nostre,
que n'és, de gloriós, el teu nom per tota la terra!

**Antífona: Beneeix el Senyor, ànima meva;
no t'oblidis mai dels seus favors.**

Lectura dels Fets dels Apòstols

Després que Jesús hagues pujat al cel, els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya anomenada de les Oliveres, que és a prop de la ciutat, a la distància que és permès de recórrer en dissabte. 13 Van entrar-hi i van pujar a la sala de la casa on es reunien. Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu, Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu, Jaume, fill d'Alfeu, Simó el Zelós, i Judes, fill de Jaume. 14 Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell.

PREGÀRIES

***Presentem al Pare les nostres pregàries.
Presentem-les confiant en la protecció de Maria,
Mare de Déu i mare nostra. Preguem i diguem:
ESCOLTEU-NOS, PARE.***

1. Pel poble de Catalunya. Que creixi en la pau, la bona convivència, i el benestar per a tots. PREGUEM EL SENYOR.
2. Pels cristians de Catalunya: bisbes, preveres, diaques, religiosos i laics. Que sapiguem ser sempre testimonis de la fe, l'esperança i l'amor de Jesucrist. PREGUEM EL SENYOR.
3. Pel monestir de Montserrat i els seus monjos. Que siguin per a tots llevat i estímul en el camí cristià. PREGUEM EL SENYOR.
4. Per tots els pobles del món, i sobretot pels qui són víctimes de la guerra, la fam o qualsevol mena d'opressió. Que aconseguixin l'alliberament d'aquestes situacions injustes, i que nosaltres hi sapiguem ser solidaris. PREGUEM EL SENYOR.
5. Pels pobles i les comunitats cristianes dels nostre Arxiprestat de Piera- Capellades. Que sentim sempre el goig de ser cristians, i visquem en la companyia amorosa de la Mare de Déu. PREGUEM EL SENYOR.
Ecolteu, Pare, les pregàries que us presentem en aquesta muntanya de Montserrat, i vesseu el vostre amor damunt nostre i damunt tots els homes i dones del món sencer. Per Crist, Senyor nostre.

Tan prop de mi: Una tarda en el parc...

Hi havia una vegada un nen que volia conèixer a Déu. Ell sàvia que seria un llarg viatge per a arribar a on vivia Déu. Llavors va preparar la seva motxilla amb panets i suc i va emprendre el viatge. Quan el nen ja havia recorregut tres carrers, va conèixer a una velleta. Ella estava asseguda en el parc observant als coloms.

El nen es va asseure al costat d'ella i va obrir la seva motxilla. Ell estava a punt de prendre's el seu suc quan va notar que la velleta es veia famolenca, llavors el nen li va oferir un panet. Ella agraïda el va acceptar i va somriure. El seu somriure era tan hermos que el nen volia veure aquest somriure novament, llavors li va oferir un suc. De nou la velleta li havia somrigut. El nen estava encantat!. Els dos es van quedar asseguts tota la tarda menjant i somrient, i en cap moment van dir ni una sola paraula.

Tan aviat com va començar a enfosquir, el nen estava cansat i es va alçar per a anar-se'n. Ell es va donar la volta, va mirar a la velleta i li va donar una abraçada. Ella li va fer un bell somriure com mai abans havia somrigut.

Quan el nen va obrir la porta de casa seva, sa mare estava sorpresa de la felicitat que resplendia.

Ella li pregunta:

- Que has fet el dia d'avui que t'ha fet tan feliç? Ell li contesta

- He menjat amb Déu. I saps què? Ella té el somriure més preciós que he vist!

Mentrestant la velleta, també amb felicitat radiant, tornada a sa casa. El seu fill estava sorprès per la pau que mostrava en la seva cara i preguntà

- Mare, què vas has fet el dia d'avui? què t'ha fet tant feliç? Ella va contestar

- Jo he menjat panets en el parc amb Déu. I saps què? Ell és més jove del que esperava.

**...i tu, que has pujat de Romeria:
amb quí has estat aquesta
Jornada a Montserrat?**

PARENOSTRE...

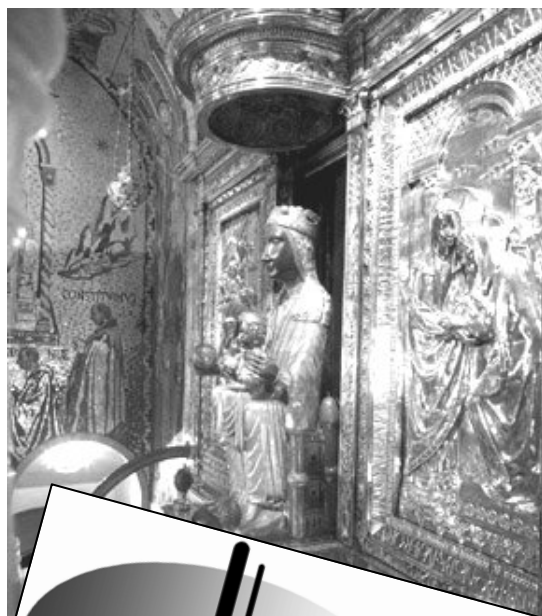
ORACIÓ FINAL

Us preguem, oh Pare, que en aquesta basílica on demora el Vostre Fill Jesucrist, Fill de Maria, atorgueu abundantament la pau, la concòrdia i el goig a totes les tribus peregrines del nou Israel. Feu, Senyor que tots els homes encertin a descobrir el profund sentit de llur existència peregrina a la terra, que no confonguin les etapes i la meta; que modulin la marxa segons l'exemple de Maria. Ella serà llur Auxiliadora; perquè aquí, a tot arreu i sempre, Maria és Reina poderosa i Mare piadosíssima. Amén.

CANT DEL VIROLAI

Rosa d'abril Morena de la serra
de Montserrat estel, il.lumineu la catalana terra,
güieu-nos cap al cel, güieu-nos cap al cel.

Amb serra d'or els angelets serraren,
eixos turons per fer-vos un palau.
Reina dels cels que els serafins baixaren,
deu-nos abric dins vostre mantell blau.

piera-capellades
arxiprestat

18 d'octubre de 2009